

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Π. ΛΑΜΠΡΟΣ

Εἶνε ἤδη ἀπὸ πολλοῦ γνωστὸν εἰς τὸ πανελλήνιον τὸ ὄνομα τοῦ διακεκριμένου ἱστορικοῦ καὶ ἐκ τῶν πρωτευόντων λογίων τοῦ ἔθνους κ. Σπυρ. Π. Λάμπρου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὡραίας κατωτέρω συμβολῆς, δι' ἧς τιμᾶ καὶ ἐφέτος τὸ ἡμέτερον ἔργον, δημοσιεύοντες τὴν προσωπογραφίαν αὐτοῦ, χάριν τῶν πολλαχοῦ ἀναγνωστῶν τοῦ Ἡμερολογίου, τῶν παρακολουθούντων μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ἐν Ἑλλάδι σύγχρονον πνευματικὴν δρασιν καὶ πρόοδον, δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ καταχωρίσωμεν καὶ τὰς βραχείας ᾧδε πληροφορίας περὶ τῆς ἐξόχου καὶ πολυτίμου ἀληθῶς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τοῦ ἀνδρός, ἧς ἡ φήμη καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ σοφῇ Εὐρώπῃ τιμᾶ τὴν τε ἑλληνικὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ ἔθνος.

Ὁ κ. Σπυρ. Λάμπρος τῆς γνωστῆς ἐξ Ἡπειροῦ οἰκογενείας, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου καὶ διαπρεποῦς νομισματολόγου Παύλου Λάμπρου, ἐγεννήθη ἐν Κερκύρα τὴν 9 Ἀπριλίου 1851. Τὰ πρῶτα γράμματα ἐσπούδασεν ἐν Κερκύρα, ἀπὸ δὲ τοῦ 1858 ἐν Ἀθήναις τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν. Τυχῶν ἐπιμεμελημένης ἀνατροφῆς, πεπραιοισμένους δ' ἀπὸ φύσεως δι' ἐξαιρέτου εὐφυΐας, λίαν ἐνωρίς, παῖς ἔτι ὢν, ἔδωκε δείγματα τῆς ἐκτάτου φιλοπονίας καὶ φιλομαθείας αὐτοῦ διὰ σειρᾶς κομψῶν δημοσιευμάτων. Ἐγγραφεὶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὡς φοιτητῆς τῆς φιλολογίας τῷ 1867, ἠξιώθη τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος ἐν Λειψία τῷ 1873. Διομείνας πέντε ἔτη ἐν Γερμανίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ ἐσπούδασε περὶ τὴν ἱστορίαν ἐν Πανεπιστημίοις καὶ βιβλιοθήκαις, ἐξευρενῶν τὰ ἐλληνικὰ χειρόγραφα. Τῷ 1878 ἐγένετο ὑφηγητῆς τῆς ἐλλ. ἱστορίας, τῷ δὲ 1887 καθηγητῆς τῆς ἀρχαίας γενικῆς ἱστορίας, ἀφ' οὗ πρῶτον τῷ 1882—1885 ἐχρημάτισε γενικὸς ἐπιθεωρητῆς τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῆς Παιδείας.

Ἐξέδωκε, πλὴν πλείστων ἄλλων, τὰ ἔργα τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μιχαήλ Ἀχομινάτου, — Ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν περὶ τὰ τέλη τοῦ 16^{ου} αἰῶνος, — Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τέσσαρας τόμους, ἧς ἤρξατο ἤδη κατ' αὐτὰς ἡ ἐκτύπωσις τοῦ τετάρτου, — Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν δίτομον κατὰ διεσκευασμένην μετὰ φρασιν τοῦ ἰταλικοῦ πρωτοτύπου τοῦ Βερτολίνη, — Ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ῥήγα, — Ἱστορικὰ μελετήματα.

Τινὰ ἄλλα ἔργα ἐξεδόθησαν ὑπὸ ξένων ἐκδοτῶν, Ἀκαδημιῶν καὶ Πανεπιστημίων, ἧτοι :

«Collection de romans grecs. Ἐν Παρισίοις, 1880». Ταύτην ἐξέδωκεν ὁ Maisonneuve.

«A collation of the Athos Codex of the Sphepherd of Hermas, Cambridge 1888». (Ἐκδότης τὸ Πανεπιστήμιον Κανταβριγίας).

«Exceratorum Constantini de natura animalium libri duo. Ἐν Βερολίνῳ, 1889». (Ἐκδότης ἡ ἀκαδημία Βερολίνου).

«Κατάλογος τῶν ἐλληνικῶν κωδίκων τοῦ ἁγίου Ὄρους, Cambridge, 1895 πρῶτος τόμος» (οὐ τὸ πρῶτον τμήμα, ἐβραβεύθη ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλλ. γραμμμάτων.) Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἐξέδωκε τὸ Πανεπιστήμιον Κανταβριγίας.

Παρασκευάζονται δὲ τὰ Chronica brevia, ὧν ἐκδότης ἔσται ὁ Teubner.

Τὰ πλεῖστα τῶν τελευταίων ἔργων ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ἀνακαλύψεις του, ὅπου διέτριψε τετράμηνον τῷ 1880 καὶ καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ θῆρος τοῦ 1890.

Ὁ κ. Λάμπρος, ὅστις ὑπῆρξε καὶ εἰς τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ, τοῦ οὐκ ὀλίγας ἐκδουλεύσεις παρσχόντος εἰς τε τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὴν κοινωνίαν, κάτοχος σπανίας καὶ ζηλευτῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως, γλαφυρὸς δὲ καλλιτέχνης τῆς γλώσσης, δὲν παύει συνεισφέρων τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ εἰς πολλὰ ἑλληνικὰ φύλλα, διατελῶν ἅμα τακτικὸς συνεργάτης καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ Athenaeum, τοῦ γερμανικοῦ Jahresberichte für Geschichtswissenschaft, Byzantinische Zeitschrift, καὶ πολλῶν ἄλλων.

ΠΑΙΔΙΑ ΘΕΑΤΡΙΖΟΜΕΝΑ

ΕΤΡΙΨΑ προχθές τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἀναγνοὺς ἐν ταῖς ἑφημερίσιν, ὅτι εἰς τῶν φιλάνθρωπικῶν συλλόγων τῆς πρωτευούσης ἔμελλε νὰ ἐνεργήσῃ δημοσίᾳ παράστασις καλλιτεχνικήν, ὡς ἠγγέλλετο, πρὸς εἰσπραξίν χρημάτων ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ, ὃν προτίθεται. Οἱ δὲ ὑποκριταὶ δὲν ἔμελλον νὰ εἶνε ἐκ τῶν συνήθως ἀναβαινόντων τὰ ἰκρία τῆς σκηνῆς, ἀλλὰ παιδία, μικροὶ μαθηταὶ καὶ ἀνήλικοι μαθήτριά ἐνόστῶν παρθENAγωγείων τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ αἱ ἑφημερίδες, δημοσιεύουσαι ἄνευ μεταβολῆς, ὡς πολλάκις, τὴν σταλεῖσαν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀγγελίαν, ἐφαίνοντο παροτρύνουσαι τὸ κοινὸν νὰ παραστῆ εἰς τὸ ὄρατον θέαμα, καὶ δὲν εὐρέθη καμία νὰ ῥήξῃ κραυγὴν κατὰ τοῦ ἀτόπου.

Καὶ δὲν ἦτο ἀτοπώτατον ἐκεῖνο ὅπερ ἐνήργουν καὶ οὕτω διεφθίμιζον οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ μᾶλλον αἱ ἐνδιαφερόμεναι, ἢ κυρία ἢ διευθύνουσα τὸ παρθENAγωγεῖον καὶ αἱ κυρίαὶ αἱ διοικοῦσαι τὸ ἄσυλον; Πῶς δὲν ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν οὐδὲ μιᾶς τῶν δευτέρων τούτων νὰποκρούσωσι μετ' ἀγανακτήσεως τὸ προταθὲν εἰς αὐτὰς ὑπὸ τῆς παρθENAγωγοῦ, ἐπειδὴ βεβαίως δὲν δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι ἐκεῖναι εἶνε αἱ τὸ πρῶτον ἐπινοήσασαι τὴν ἐορτήν; Ἐν τῇ προκειμένη περιστάσει